

Artikelsgewijs commentaar uitvoeringstoets ontwerp Postregeling

Datum: 3 december 2007

Kenmerk: OPTA/IPB 2007/202385

Deel A: commentaar op de artikelen van de Postregeling die betrekking hebben op uitwerking van artikel 25, derde en zesde lid, van de Postwet (kostenoriëntatie)

Algemeen

Uit artikel 25, derde lid, van de Postwet volgt dat:

1. binnen zes maanden na inwerkingtreding van de wet, de tarieven voor *de te onderscheiden postvervoerdiensten binnen de universele postdienst* gebaseerd dienen te zijn op de daadwerkelijke kosten van de universele postdienst en een redelijk rendement;
2. dat de tarieven voor de onderscheiden postvervoerdiensten binnen de universele postdienst *in enig ander jaar kunnen* worden aangepast op basis van de daadwerkelijke kosten en een redelijk rendement.

In de toelichting op dit artikel is vermeld dat het college voor de universele postdienst een half jaar na inwerkingtreding daarvan kostengeoriënteerde tarieven vaststelt.

In de ontwerp Postregeling is in de artikelen 13 tot en met 16 een uitwerking gegeven aan artikel 25, derde lid, van het voorstel van de Postwet. Het college concludeert dat deze uitwerking het hem in zijn ogen niet mogelijk maakt om conform artikel 25, derde lid, van het voorstel van de Postwet daadwerkelijk kostengeoriënteerde tarieven vast te stellen. Daarvoor bestaat er nog onvoldoende samenhang tussen de elementen van het toezichtstelsel en zijn de aan het college verleende bevoegdheden ontoereikend. Het college licht dit hieronder toe.

Visie van het college op het toezichtstelsel kostenoriëntatie

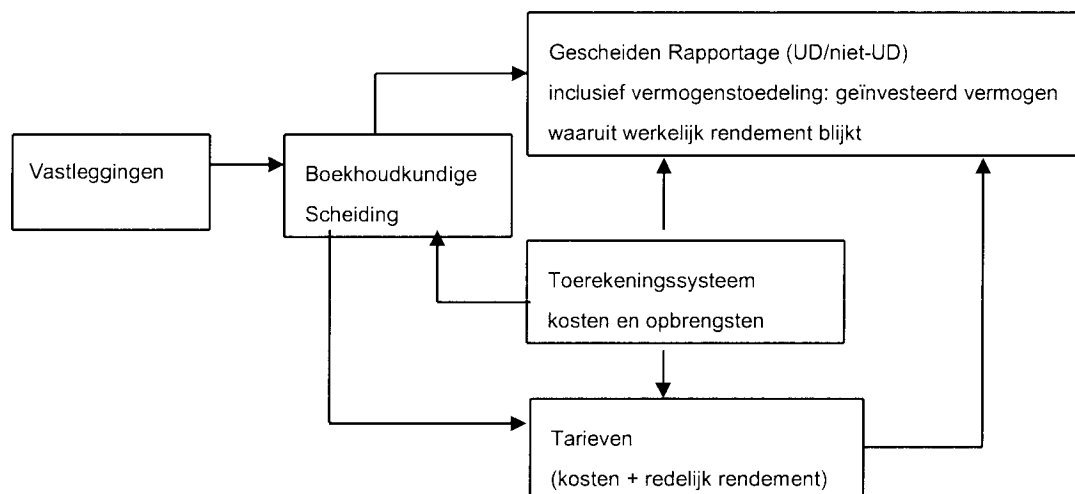
Allereerst schetst het college hoe een toezichtstelsel dat leidt tot kostengeoriënteerde tarieven naar zijn oordeel zou moeten worden ingericht.

Het college meent allereerst dat de onderstaande drie elementen:

- een boekhoudkundige scheiding ud/niet-ud, ,
- een toerekeningssysteem van kosten en opbrengsten,
- een ud-rapportage waarin de resultatenrekening, het geïnvesteerd vermogen en het rendement van de ud zijn opgenomen,

een samenhangend stelsel vormen teneinde kostengeoriënteerde tarieven voor de te onderscheiden diensten binnen de universele postdienst te kunnen vaststellen.

De samenhang van deze elementen is in de onderstaande figuur weergegeven:

De basis van de boekhoudkundige scheiding is de vastlegging van gegevens samen met het toerekeningssysteem. Om een goede boekhoudkundige scheiding te kunnen maken, is het nodig dat allerlei grootheden (kosten, opbrengsten, hoeveelheden en basisgegevens ter vaststelling van verdeelsleutels) apart worden vastgelegd. Dat moet op een zodanige manier gebeuren dat vervolgens kan worden voldaan aan de vereisten die worden gesteld aan het toerekeningssysteem, de vaststelling van kostengeoriënteerde tarieven en de jaarlijkse gescheiden rapportage. Voor de vaststelling van de tarieven is een juiste input nodig uit het toerekeningssysteem en de boekhoudkundige scheiding. De boekhouding van de verlener van de universele postdienst dient zodanig te zijn ingericht, met behulp van een door het college goedgekeurd toerekeningssysteem, dat de vraag kan worden beantwoord of de tarieven op kosten gebaseerd zijn. De tarieven die voor een bepaald jaar zijn vastgesteld, komen weer terug in de gescheiden rapportage over dat jaar. Uit de gescheiden rapportage blijkt dan vervolgens het werkelijke rendement voor de universele dienst over dat jaar. Indien het werkelijke rendement en het redelijk rendement te ver uiteen gaan lopen, dan kan (zoals artikel 25, derde lid, van het voorstel voor de Postwet ook aangeeft) bij ministeriële regeling worden bepaald dat de tarieven voor de onderscheiden postvervoerdiensten binnen de universele dienst in enig jaar worden aangepast op basis van de daadwerkelijke kosten en een redelijk rendement.

Algemeen commentaar op uitwerking toezichtstelsel kostenoriëntatie in de Postregeling

Het college is van oordeel dat in de ontwerp Postregeling onvoldoende gesproken kan worden van een op elkaar aansluitend en samenhangend stelsel ten behoeve van de vaststelling van kostengeoriënteerde tarieven. Op zich zijn de elementen boekhoudkundige scheiding, toerekeningssysteem, starttarieven en ud-rapportage wel in de ontwerp Postregeling opgenomen, maar de samenhang komt hierin onvoldoende tot uitdrukking. Voor een sluitend (toezichts)systeem dienen de eisen die gesteld worden om te komen tot kostengeoriënteerde tarieven eveneens te gelden voor de boekhoudkundige scheiding, het toerekeningssysteem en voor de ud-rapportage. Een voorbeeld hiervan is opgenomen in het voorstel van het college aan het slot van dit onderdeel. Ook al zou het college de bevoegdheid krijgen om voorschriften te stellen ten aanzien van de

boekhoudkundige scheiding en het toerekeningssysteem, dan nog zou dit naar het oordeel van het college onvoldoende zijn als niet expliciet de samenhang tussen deze elementen ten behoeve van het vaststellen van kostengeoriënteerde tarieven in de artikelen zelf wordt opgenomen. Het college kan uitsluitend kostengeoriënteerde tarieven vaststellen als de hierboven beschreven samenhang ook in de artikelen van de Postregeling wordt uitgewerkt.

Het college stelt daarnaast vast dat niet in de regelgeving is opgenomen op welk niveau het overzicht van de kosten en rendement van de universele dienst betrekking moet hebben. Dit zou kunnen betekenen dat alleen gegevens op het niveau van de universele dienst als geheel door de verlener van de universele postdienst worden aangeleverd en niet op het niveau van de te onderscheiden postvervoerdiensten. Naar het oordeel van het college vloeit uit artikel 25, derde lid, van het voorstel voor de Postwet voort dat het gaat om vaststelling van tarieven voor de te onderscheiden postvervoerdiensten binnen de universele dienst. Onder de te onderscheiden postvervoerdiensten moet in dit kader naar het oordeel van het college worden verstaan elke afzonderlijke postvervoerdienst waarvoor een afzonderlijk tarief gehanteerd wordt door TNT (bijvoorbeeld het vervoer van brieven in de gewichtsklasse van 0-20 gr zou dan één specifieke dienst betreffen en brieven met de volgende gewichtsklasse 20-50 gram een volgende specifieke dienst). Het vaststellen van kostengeoriënteerde tarieven door het college kan ook alleen op het niveau van elk afzonderlijke dienst plaatsvinden. Voor een groep van diensten is het niet mogelijk één kostengeoriënteerd tarief vast te stellen. Immers er kunnen tussen de verschillende diensten in een dergelijke groep verschillen zijn in de kosten per dienst die gereflecteerd worden in een ander tarief dat de verlener van de universele postdienst hanteert voor een specifieke dienst. Als alle diensten bij elkaar genomen zouden worden, zonder dat inzicht bestaat in de individuele kostprijzen hiervan, komt allereerst de vraag aan de orde welk tarief voor iedere dienst dan zou moeten worden gehanteerd. Ten tweede zouden dan binnen die groep van diensten voor één of meer daarvan tarieven gehanteerd kunnen worden die zeker niet kostengeoriënteerd zouden zijn. Hiermee zou de verlener van de universele postdienst de facto de tarieven van de te onderscheiden postvervoerdiensten vaststellen en niet het college.

Voorts stelt het college vast dat in de ontwerp Postregeling geen mogelijkheden voor het college zijn opgenomen om voorwaarden te stellen of voorschriften te verbinden aan de boekhoudkundige scheiding, het toerekeningssysteem, de starttarieven of de ud-rapportage. Het voorgestelde stramien van de ontwerp Postregeling is als volgt. TNT past, als de aangewezen verlener van de universele postdienst, het door haar tot nu toe gebruikte toerekeningssysteem toe en berekent het door haar behaalde rendement. Vervolgens geeft zij een overzicht van de totale kosten en rendement van de universele dienst vergezeld van een accountantsverklaring aan het college. Na het aanleveren van de gegevens door de verlener van de universele postdienst kan het college alleen nog een *nadere* onderbouwing, toelichting of *nadere* gegevens vragen.

In de toelichting op de ontwerp Postregeling wordt aangegeven dat het college toezicht houdt op het aan de hand van het kostentoerekeningssysteem verifiëren of de tarieven van de universele dienst gebaseerd zijn op kosten. Voor het college is evenwel niet duidelijk wat de toegevoegde waarde van zijn toezichtstaak in dit verband is, als hij niet in staat wordt gesteld om de naar zijn oordeel voor het vaststellen van daadwerkelijk kostengeoriënteerde tarieven noodzakelijke aanpassingen in de

boekhoudkundige scheiding en het toerekeningssysteem en de hierbij behorende gewijzigde tariefberekeningen te bewerkstelligen. Het vaststellen van de tarieven door het college kan dan uit niet veel anders bestaan dan het overnemen van de facto door de verlener van de universele postdienst berekende/voorgestelde tarieven. Het college constateert derhalve dat hij slechts kan uitgaan van wat de verlener van de universele postdienst aan informatie overlegt, zonder zelf te kunnen vaststellen welke primaire en aanvullende gegevens nodig zijn en deze gegevens zelf te kunnen onderzoeken (zie hiervoor ook het commentaar op artikel 16, derde lid, en de punten genoemd onder deel B over de rol van de accountant).

Voorts constateert het college dat de regels voor de boekhoudkundige scheiding, het toerekeningssysteem en de jaarlijkse financiële verantwoording niet op alle punten juist zijn uitgewerkt in de ontwerp Postregeling. In het navolgende artikelsgewijs commentaar gaat het college daarop nader in. Daarbij wijst het college er bovendien op dat niet alle beslispunten over de toerekening en boekhoudkundige scheiding op voorhand in regelgeving kunnen worden vastgelegd. Niet ieder beslispunt dat zich in de praktijk zal voordoen met betrekking tot vastlegging, de boekhoudkundige scheiding en de toerekening kan op voorhand worden voorzien. In de praktijk zal het college daarom naar bevind van zaken moeten kunnen beslissen en zonedig hiervoor voorschriften kunnen geven aan de ud-verlener.

Conclusie college

Het college concludeert derhalve dat de verlener van de universele postdienst in belangrijke mate zo niet geheel zelf bepaalt wat de tarieven zijn. Het college meent dat dit niet strookt met de bedoeling van artikel 25, derde lid, van het voorstel voor de Postwet.

Artikelsgewijs commentaar op uitwerking toezichtstelsel kostenoriëntatie in de Postregeling Artikel 7 en 8: toerekeningssysteem en boekhoudkundige scheiding

In de artikelen 7 en 8 zijn regels opgenomen met betrekking tot het toerekenen van kosten en opbrengsten en de boekhoudkundige scheiding.

Bij de toelichting op deze artikelen is aangegeven:

1. dat de wet niet voorziet in goedkeuring door het college van een door de verlener van de universele postdienst vastgesteld kostentoerekeningssysteem;
2. dat in deze regeling is gekozen voor zoveel mogelijk continuïteit in de toerekening van kosten en opbrengsten van de universele postdienst;
3. en dat met de inwerkingtreding van de wet voor het eerst kosten voor de universele postdienst zoals bedoeld in de wet zullen worden toegerekend. Pas na dit startjaar kan de verlener van de universele postdienst de daadwerkelijke kosten toerekenen.

Het college merkt met betrekking tot het eerste punt op dat de toelichting bij artikel 22, tweede lid, van het voorstel voor de Postwet stelt: *“De boekhouding moet dus zodanig zijn ingericht, dat daaruit, met behulp van een door het College goedgekeurd toerekeningssysteem, de vraag kan worden beantwoord of de tarieven op kosten gebaseerd zijn. In de ministeriële regeling, die op grond van het tweede lid kan worden opgesteld, zullen dus zodanige eisen aan de boekhouding worden gesteld dat*

aan deze eis wordt voldaan” Op basis hiervan is het college er van uitgegaan dat hem de bevoegdheid zou toekomen om het de door de verlener van de universele postdienst voorgestelde toerekeningssysteem goed te keuren. Deze bevoegdheid is niet aan het college toegekend en volgens. Omdat een goedkeuringsbevoegdheid, met de mogelijkheid om voorschriften te stellen, naar het oordeel van het college van wezenlijke betekenis is om het toerekeningssysteem (en ook de andere elementen zoals regels over de wijze vastleggingen, de boekhoudkundige scheiding, ud-rapportage en wijze van berekenen van de tarieven) zodanig te kunnen beïnvloeden dat dit leidt tot daadwerkelijke vaststelling van kostengeoriënteerde tarieven, adviseert het college om hiervoor herstelwetgeving te overwegen.

Met betrekking tot het tweede punt merkt het college het volgende op. Het huidige door TNT toegepaste en door het college goedgekeurde toerekeningssysteem geeft een beschrijving op globaal niveau van de wijze waarop kosten en opbrengsten worden toegerekend naar monopolie, de overige opgedragen en vrije diensten. Deze globale beschrijving onder het Besluit algemene richtlijnen post (hierna: Barp) heeft als doel deze financiële driedeling te bewerkstelligen. Deze globale beschrijving is ontoereikend om als basis te dienen voor het vaststellen van kostengeoriënteerde tarieven. Hiervoor dienen in de ontwerp Postregeling expliciet regels te worden opgenomen waarbij de verlener van de universele postdienst verplicht wordt om een gedetailleerd toerekeningssysteem te overleggen op basis waarvan kostenoriëntatie van de te onderscheiden postvervoerdiensten blijkt.

Met betrekking tot het derde punt merkt het college op dat het op zichzelf juist is dat de verlener van de universele postdienst pas na een jaar na de inwerkingtreding een boekhoudkundige scheiding naar de ud/niet-ud kan opleveren op basis van de vastleggingen van onder meer de daadwerkelijke kosten en deze kosten vervolgens toerekenen aan de universele dienst respectievelijk niet universele dienst. Aan twee zaken wordt hierbij echter voorbijgegaan. Ten eerste neemt deze omstandigheid namelijk niet weg dat de regels met betrekking tot boekhoudkundige scheiding, kostentoerekening, de vaststelling van kostengeoriënteerde tarieven en de financiële verantwoording in de ud-rapportage nu al goed in de voorliggende ontwerp Postregeling moeten worden neergelegd. Ten tweede is TNT wel degelijk in staat om de daadwerkelijke kosten van de universele postdienst te berekenen. De universele postdienst op grond van het voorstel voor de Postwet bestaat uit de huidige universele dienst minus de partijenpost brieven tot en met 50 gram en de postbussendienst. Naar het college bekend is worden de volumes en omzet van de partijenpost brieven tot en met 50 gram door TNT apart geregistreerd en het college gaat ervan uit dat dit ook het geval is voor de omzet en kosten van de postbussendienst. Dit betekent dat de verlener van de universele postdienst thans reeds in staat is dan wel moet worden geacht om een kostprijs per te onderscheiden postvervoerdienst binnen de ud en het hiervoor behaalde rendement te berekenen. Vervolgens komt dan de beoordeling of deze gebaseerd is op daadwerkelijke kosten en een redelijk rendement..Hiertoe is het toepassen en overleggen van het door de verlener van de universele postdienst toegepaste toerekeningssysteem, waaraan het college via een goedkeuringsbevoegdheid voorschriften of eisen zou moeten kunnen verbinden op een gedetailleerd niveau, van wezenlijk belang.

Tot slot wijst het college erop dat in artikel 7, tweede lid, onder d, van de ontwerp Postregeling alleen de verplichting tot weergave van het oorzakelijk verband tussen kosten die variëren met het volume is opgenomen. Naar het oordeel van het college moet dit het oorzakelijk verband tussen *alle* kosten van

de universele postdienst betreffen. Ook de toelichting op artikel 7 geeft aan dat het moet gaan om de samenhangende toerekening van alle kosten.

Artikel 11: de financiële verantwoording in de jaarlijkse rapportage

In artikel 11 zijn regels opgenomen over de financiële verantwoording die de verlener van de universele postdienst jaarlijks moet verstrekken.

Het college stelt vast dat in de ontwerp Postregeling niet is opgenomen dat de ud-rapportage voortvloeit uit de boekhoudkundige scheiding, toerekeningssysteem en (kostengeoriënteerde) tarieven. Hierboven heeft het college toegelicht dat de vereisten die gelden ten aanzien van het toerekeningssysteem ook dienen te gelden voor de ud-rapportage. Dat wil bijvoorbeeld zeggen dat in het geval van het redelijk rendement er voorschriften moeten komen over hoe de vermogenstoedeling als zodanig wordt gerapporteerd in de jaarlijkse financiële verantwoording, over welk rendement (ROA¹) en volgens welke definities en uitgangspunten (EBIT, voor/na belasting, interest, bijzondere baten etc.) wordt gerapporteerd.

Hierbij stelt het college vast dat hem op grond van de ontwerp Postregeling geen bevoegdheid toekomt om aan deze jaarlijkse rapportage voorschriften te verbinden. Hierover heeft het college reeds hiervoor aangegeven dat hij naar zijn oordeel zijn wettelijke taken op grond van artikel 25 van het voorstel voor de Postwet niet goed kan uitvoeren.

Tot slot merkt het college op dat in artikel 11 niet is opgenomen dat de jaarlijkse rapportage de verantwoording van de verlener van de universele postdienst over de uitvoering van de universele dienst over het voorafgaande jaar moet betreffen. Dit dient volgens het college nog in de tekst van dit artikel te worden toegevoegd.

Artikel 13

In artikel 13 is enerzijds opgenomen wat onder daadwerkelijke kosten wordt verstaan voor de berekening van de starttarieven, anderzijds dat de verlener van de universele postdienst bij de berekening hiervan het in 2007 gehanteerde toerekeningssysteem toepast.

Het college constateert dat de huidige situatie in het Barp wordt gecontinueerd. Zoals echter in zijn commentaar onder de artikelen 7 en 8 aangegeven, is het continueren van het huidige toerekeningssysteem van TNT onvoldoende, omdat dit niet ten doel heeft om kostengeoriënteerde tarieven van de te onderscheiden postvervoerdiensten binnen de ud vast te stellen. In de ontwerp Postregeling zou dan ook een verplichting opgenomen moeten worden voor de verlener van de universele postdienst om een zodanig toerekeningssysteem op te stellen dan wel het toerekeningssysteem zodanig aan te passen dat de relevante kosten en activa die aan elke te

¹ Return on Assets (ROA) is een rendementsindicator waarbij het rendement wordt berekend door het bedrijfsresultaat (inclusief rentelasten) van een onderneming te relateren aan het gemiddeld geïnvesteerd vermogen dat aan het gereguleerde deel van de onderneming is toegerekend.

onderscheiden postvervoerdienst ten grondslag liggen, kunnen worden bepaald. Voor het overige verwijst het college naar zijn commentaar onder deel A en bij de artikelen 7 en 8.

Artikel 14

In dit artikel wordt het door TNT behaalde rendement over 2007 op het postvervoer tegen enkelstukstarief genormeerd als het redelijk rendement, bedoeld in artikel 25 van het voorstel voor de Postwet.

Het college constateert dat hiermee geen daadwerkelijke invulling wordt gegeven aan de verplichting van artikel 25, derde lid, van het voorstel voor de Postwet om een redelijk rendement vast te stellen. Ieder behaald rendement wordt immers bij voorbaat als redelijk bestempeld. Volgens algemeen aanvaarde economische principes dient redelijk rendement te worden opgevat als een toelaatbaar rendement dat op basis van het risicoprofiel van de activiteiten en de vermogensstructuur (en niet-ondernemings specifieke variabelen op de financiële markten) bepaald kan worden. Hierom kan het college niet anders concluderen dan dat artikel 14 op gespannen voet staat met artikel 25, derde lid, van het voorstel voor de Postwet. Daarnaast vraagt het college zich af hoe dit zich verhoudt met artikel 25, derde lid, eerste volzin van het voorstel voor de Postwet dat binnen een half jaar na inwerkingtreding kostengeoriënteerde tarieven moeten worden vastgesteld. Naar de mening van het college kan in dit kader in redelijkheid niet meer gesproken worden van het vaststellen van daadwerkelijk kostengeoriënteerde tarieven.

In de algemene toelichting onder paragraaf 4 bij de ontwerp Postregeling wordt aangegeven 'In 2009 zal op grond van artikel 25, derde lid, tweede volzin, van de wet, het college wederom starttarieven moeten bepalen op grond van de daadwerkelijke kosten van de universele postdienst en een genormeerd redelijk rendement. Daarbij geldt als uitgangspunt dat puur sturen op kapitaal niet de juiste maatstaf is voor een arbeidsintensief en kapitaalextensief als TNT Post BV'.

Uit de toelichting maakt het college op dat het vaststellen van daadwerkelijk kostengeoriënteerde starttarieven feitelijk met een jaar wordt uitgesteld. Hoe de normering van het redelijk rendement er daarna uit gaat zien, blijft onduidelijk in de toelichting. Het in de toelichting genoemde uitgangspunt lijkt er evenwel op te duiden dat daarbij niet gekozen zal worden voor het toepassen van de ROA. Het college wijst er in dit verband op dat in de financierings- en beleggingstheorie en –praktijk ten aanzien van een normering van een redelijk rendement, algemeen wordt aanvaard dat, onafhankelijk van de mate van kapitaalintensiteit van de betreffende onderneming, de ROA de enige objectieve maatstaf is voor de bepaling welk rendement redelijk is.

Ook al wordt in 2009 alsnog een normering voor het rendement opgenomen in de Postregeling, dan doet dit nog niet af aan de eerdere conclusie van het college dat hij niet daadwerkelijk in staat wordt gesteld om zelf de kostengeoriënteerde tarieven vast te stellen.

Artikel 16

In artikel 16 van de ontwerp Postregeling is een procedure opgenomen voor het vaststellen van starttarieven. Hierin is geregeld:

- dat de verlener van de universele postdienst binnen acht weken na inwerkingtreding van deze

regeling ten behoeve van de vaststelling van de tarieven, aan het college een overzicht van de daadwerkelijke kosten en de berekening van het redelijk rendement overlegt;

- dat de verlener van de universele postdienst op basis van het overzicht, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, aan het college een voorstel doet voor de door het college vast te stellen tarieven;
- dat het college de verlener van de universele postdienst vervolgens kan verzoeken om een nadere onderbouwing hiervan of een nadere toelichting hierbij;
- dat de verlener van de universele postdienst binnen vier weken aan het verzoek van het college voldoet.

Het college constateert allereerst dat in artikel 16 weliswaar is opgenomen dat de verlener van de universele postdienst een overzicht van de daadwerkelijke kosten en de berekening van het redelijk rendement overlegt, maar dat niet is opgenomen waarop dit overzicht betrekking heeft. Naar het oordeel van het college dient dit, gezien de tekst van artikel 25, derde lid, van het voorstel voor de Postwet, betrekking te hebben op de te onderscheiden postvervoerdiensten binnen de universele postdienst. Met andere woorden, per afzonderlijk te onderscheiden dienst dienen de daadwerkelijke kosten en het hierop behaalde rendement aan het college te worden overgelegd.

Verder merkt het college op dat de ontwerp Postregeling de procedure lijkt te beperken tot drie stappen. Zoals in het commentaar onder deel A reeds is geconcludeerd, heeft het college geen mogelijkheden om de verlener van de universele postdienst te verplichten herberekeningen uit te voeren wanneer het college meent dat dit noodzakelijk is om kostengeoriënteerde tarieven vast te stellen. De rol van het college is beperkt tot het aanvaarden van de de facto door de verlener van de universele postdienst voorgestelde/berekende tarieven. Weliswaar is in artikel 16, derde lid, de mogelijkheid opgenomen voor het college om een nadere onderbouwing, toelichting of nadere gegevens te vragen, maar het college kan slechts uitgaan van wat de verlener van de universele postdienst primair aan gegevens overlegt en op grond daarvan nadere informatie vragen.

Niettegenstaande de verwijzing naar artikel 39 van het voorstel voor de Postwet in de toelichting op de ontwerp Postregeling is het college van oordeel dat daarmee de algemene inlichtingenplicht, zoals neergelegd in dat wetsartikel, in de voorliggende ontwerp Postregeling onnodig wordt ingeperkt. Voor een effectief toezicht acht het college het echter van groot belang dat hij zelf kan vaststellen welke gegevens nodig zijn voor de vaststelling van kostengeoriënteerde tarieven en dat hij deze gegevens zelf kan onderzoeken zonder daarbij uit te moeten gaan van accountantsverklaringen.

In het geval dat conform artikel 25, derde lid, van het voorstel voor de Postwet het college de kostengeoriënteerde tarieven vaststelt, dan moet het college ook in staat worden gesteld om, zondig meerdere malen, alle daarvoor door het college benodigde gegevens bij de verlener van de universele postdienst op te vragen. De universele postdienstverlener dient dan zo snel mogelijk aan een verzoek van het college te voldoen. Daarnaast moet het college de verlener van de universele postdienst kunnen verzoeken om herberekeningen uit te voeren, waaraan dan binnen een redelijke termijn van uiterlijk 2 weken moet zijn voldaan. In die herberekeningen dient de verlener van de universele postdienst dan uit te gaan van door het college geformuleerde voorschriften, bijvoorbeeld met betrekking tot het toerekenen van kosten.

Voorstel van het college voor de artikelen van de ontwerp Postregeling die betrekking hebben op de vaststelling van kostengeoriënteerde tarieven

Gezien de korte termijn voor de uitvoeringstoets van het college, kan het college slechts op hoofdlijnen voorstellen voor wijziging van de ontwerp Postregeling doen.

Naar het oordeel van het college dient in de eerste plaats de samenhang in het toezichtstelsel tussen de drie belangrijke elementen om kostengeoriënteerde tarieven van de te onderscheiden diensten binnen de universele postdienst te kunnen vaststellen expliciet in artikelen van de ontwerp Postregeling te worden geregeld. Dit betreft de samenhang tussen de volgende drie elementen:

- een boekhoudkundige scheiding ud/niet-ud;
- een toerekeningssysteem van kosten en opbrengsten;
- een ud-rapportage waarin de resultaten (inclusief geïnvesteerd vermogen) en het rendement van de ud zijn opgenomen.

Voor een sluitend (toezichts)systeem dienen de eisen die gesteld worden om te komen tot kostengeoriënteerde tarieven eveneens te gelden voor de boekhoudkundige scheiding, het toerekeningssysteem en voor de ud-rapportage. Dit zijn samenhangende onderdelen die niet los van elkaar kunnen worden gezien. Zo moeten er met betrekking tot de vermogenskosten eisen worden gesteld aan de toedeling en scheiding van geïnvesteerd vermogen (activa) van de universele postdienst. Voor de financiële verantwoording moet dan over deze gescheiden vermogenscomponenten worden gerapporteerd en deze scheiding moet dan ook in het rendement tot uitdrukking komen (de resultaten en het geïnvesteerd vermogen). Bovendien moet de vastlegging van gegevens, het overleggen van gegevens en de toerekening van de kosten en opbrengsten geschieden op het niveau van de te onderscheiden postvervoerdiensten (artikel 25, derde lid, van het voorstel voor de Postwet).

Bovendien moet het college de bevoegdheid krijgen om het toerekeningssysteem goed te keuren en daaraan voorwaarden c.q. voorschriften te kunnen stellen of verbinden evenals aan de boekhoudkundige scheiding, en de ud-rapportage. Indien de wettelijke basis hiervoor ontbreekt, dan geeft het college in overweging om daarvoor herstelwetgeving te realiseren.

Het college kan alleen kostengeoriënteerde tarieven vaststellen als de hierboven beschreven samenhang en de bevoegdheid voor het college tot goedkeuring en tot het verbinden van voorschriften in de artikelen van de Postregeling wordt geregeld.

Het college verwijst in dit verband mede naar de uitgangspunten, opgenomen in de Telecommunicatiewet (onder meer de artikelen 6.a.7 en 6.a.10 Tw).

Ten behoeve van de uitvoerbaarheid acht het college het noodzakelijk dat het hij de bevoegdheid krijgt om alle noodzakelijke informatie op te vragen conform artikel 39 van het voorstel voor de Postwet zonder dat dit ingeperkt wordt (zoals thans in artikel 16 van de ontwerp Postregeling). Voorts dient het college onderzoek te kunnen doen en voorschriften te kunnen geven aan de verlener van de universele postdienst met betrekking tot de hierboven genoemde elementen, uitmondend in een daadwerkelijke beslissingsbevoegdheid van het college om kostengeoriënteerde tarieven vast te stellen.

Het college pleit ervoor om in de ontwerp Postregeling op te nemen dat de universele postdienstverlener dient **aan te tonen**:

- wat de kosten zijn (kostprijs) van elk van de te onderscheiden postvervoerdiensten,
- op basis waarvan de bepaling en toerekening van de kosten heeft plaatsgevonden,
- op welke wijze de bepaling en toerekening van kosten voortvloeit uit de boekhouding op basis van het door de universele postdienstverlener toegepaste toerekeningssysteem, en
- tot welke tarieven en (ex post) rendementen van elk van de te onderscheiden postvervoerdiensten dit heeft geleid.

Als een onderneming een verplichting tot kostenoriëntatie heeft, is het in de eerste plaats aan haar om aan te tonen dat haar tarieven ook daadwerkelijk kostengeoriënteerd zijn.

In dit verband merkt het college op dat tot zeer kort voor de beoogde inwerkingtreding van de nieuwe postregelgeving onzekerheid heeft bestaan over de inhoud ervan. Het college is daardoor niet in de gelegenheid geweest om reeds in het najaar van 2007 het nodige te doen aan voorbereiding op de uitvoering van die regelgeving. Een consequentie daarvan is dat de haalbaarheid voor het college om binnen de in artikel 25, derde lid, van het voorstel voor de Postwet genoemde termijn van zes maanden na inwerkingtreding kostengeoriënteerde tarieven voor de te onderscheiden postvervoersdiensten binnen de universele postdienst vast te stellen, onder druk is komen te staan. Dit maakt het te meer van belang dat de eerdergenoemde noodzakelijke bevoegdheden van het college om die taak uit te oefenen adequaat in de regeling worden vastgelegd.

Indien er voor wordt gekozen om eerst vanaf 2009 over te gaan tot het vaststellen van daadwerkelijk kostengeoriënteerde starttarieven, dan acht het college het in de rede liggen dat dit via herstelwetgeving tot uitdrukking wordt gebracht en dat voor 2008 overgangsbepalingen worden opgenomen, waarbij wel alvast de verplichtingen (waaronder het vaststellen van een daadwerkelijke normering van een redelijk rendement) uit de ontwerp Postregeling in werking treden. Dit geeft het college de gelegenheid om direct na inwerkingtreding van de nieuwe postregelgeving de verlener van de universele postdienst te verplichten om kostenoriëntatie van de te onderscheiden postvervoerdiensten aan te tonen en zonodig haar systemen (registratie, boekhouding, toerekening, verslaglegging) hierop aan te passen eventueel op basis van voorschriften van het college. In de ontwerp Postregeling zou dan in een overgangsregeling moeten worden vastgelegd welke regels voor de tarieven voor postvervoerdiensten binnen de universele postdienst hebben te gelden tot het moment dat het college kostengeoriënteerde tarieven heeft vastgesteld. Herstelwetgeving biedt tevens de gelegenheid om te regelen dat bij de ministeriele regeling taken en bevoegdheden aan het college kunnen worden toegekend, zoals eerder in deze uitvoeringstoets door het college bepleit, zodat hij in staat wordt gesteld om daadwerkelijk kostengeoriënteerde tarieven vast te stellen.

Deel B: commentaar op de artikelen van de ontwerp Postregeling die betrekking hebben op de accountantscontrole

Artikel 12

In artikel 12 van de ontwerp Postregeling wordt onder meer geregeld dat:

- de verlener van de universele postdienst aan het college een verklaring overlegt van een onafhankelijke, door het college aan te wijzen, registeraccountant, en wordt aangegeven waarop de controle van de accountant betrekking heeft;
- de verklaring van de accountant vergezeld dient te gaan van het oordeel van de accountant over zijn controle, het controleplan en het controleverslag van de accountant;
- als deze accountant tevens de onafhankelijke accountant is die de accountantscontrole verricht met betrekking tot de jaarrekening en het jaarverslag van de vennootschap die de verlener van de universele postdienst is, het college een peer review accountant kan aanwijzen voor het verrichten van een vakgenootschappelijke toetsing en de procedure voor deze toetsing.

Dit artikel komt in grote lijnen overeen met wat hierover in het geldende Barp is geregeld. Het overleggen van onder meer het controleplan door de accountant aan het college is hieraan toegevoegd.

Het college heeft een aantal opmerkingen over dit artikel.

Naar het oordeel van het college zou het volgende geregeld moeten worden in de ontwerp Postregeling. In de eerste plaats dient de controle van de accountant betrekking te hebben op de toepassing van een door het college goedgekeurd toerekeningssysteem van kosten en opbrengsten. In artikel 12, tweede lid, sub a van de ontwerp Postregeling is opgenomen dat de accountantscontrole de inrichting van het kostentoe rekeningssysteem betreft. Het college vraagt zich af wat de accountant dan zou moeten controleren ten aanzien van de inrichting. De inrichting van het toerekeningssysteem door de verlener van de universele postdienst wordt bepaald door de wettelijke regels, waarbij het college als onafhankelijke toezichthouder de mogelijkheid zou moeten hebben om het systeem goed te keuren en zonodig hieraan voorschriften te verbinden. Vervolgens controleert een door het college aan te wijzen accountant de **toepassing** van het toerekeningssysteem door de verlener van de universele postdienst. Het college acht het voor een effectief toezicht van wezenlijk belang dat hij naast deze controle van de accountant de bevoegdheid krijgt om hiernaar zelfstandig onderzoek te (laten) doen. Het vorenstaande geldt eveneens voor de onderdelen b, c en d van het tweede lid van artikel 12.

Met betrekking tot het overleggen van het oordeel van de accountant, het controleplan en het controleverslag merkt het college op, dat dit niet op zichzelf dient te staan maar moet strekken tot een doel. Namelijk dat het college de bevoegdheid krijgt om op grond van deze informatie dan wel van voorschriften aan de accountant met betrekking tot zijn controle of voorschriften aan de verlener van de universele postdienst met betrekking tot de inrichting van de boekhoudkundige scheiding, het toerekeningssysteem en de ud-rapportage nader onderzoek kan (laten) doen.

Voor het doen uitvoeren van een peer review geldt eveneens dat dit instrument niet op zich zelf dient te staan. Het instrument van een peer review wordt ingezet voor toetsing van de werkzaamheden van

de door het college aangewezen accountant door een vakgenoot. Dit is geen doel op zich maar het resultaat hiervan dient te zijn dat dit kan leiden tot eventuele voorschriften voor de controle van de accountant, bijvoorbeeld een aanpassing in het controleplan. Hiertoe zou het college de bevoegdheid moeten hebben. Anders dient ook de peer review geen enkel doel.

Daarnaast merkt het college op dat hij geconstateerd heeft dat de huidige procedure voor de peer review zoals opgenomen in het Barp, en dienovereenkomstig ook in de ontwerp Postregeling, onvolkomenheden in zich bergt. Het college verwijst hiervoor naar zijn brief aan de Minister van Economische Zaken van 14 juli 2006, OPTA/IPB/2006/202177, betreffende het oordeel over de concessierapportage 2004 en de uitkomst van de peer review (hierna: de brief). Het college heeft in de brief vastgesteld dat de verstrekking van de benodigde informatie aan de reviewende accountant in de praktijk significant vertraagd of belemmerd kan worden. De geheimhouding die de peer reviewende accountant op grond van de gedrags- en beroepsregels in acht wenst te nemen, maakt het vervolgens voor het college nagenoeg zo niet geheel onmogelijk om als toezichthouder het peer review proces op afdoende wijze te monitoren en in te grijpen in het geval dat er bijvoorbeeld onvoldoende informatie wordt verstrekt of onvoldoende wordt meegewerkt. In de praktijk kan de reviewende accountant de overwegingen die hebben geleid tot zijn oordeelsvorming bovendien niet of slechts zeer ten dele aan het college rapporteren. Een peer review kan leiden tot de mededeling dat de verklaring van de aangewezen accountant berust op een voldoende deugdelijke grondslag of op een niet of niet geheel voldoende deugdelijke grondslag. Als blijkt dat dit laatste het geval is, dan moeten de zakelijke gronden gerapporteerd worden, maar mag de reviewende accountant niet ingaan op de inhoud van het controledossier. Een en ander heeft het college in zijn eerdergenoemde brief dan ook tot de conclusie geleid dat de peer review niet als effectief toezichtsinstrument ingezet kan worden. Deze conclusie geldt eveneens voor de regeling die terzake in de ontwerp Postregeling is neergelegd.

Uit de omstandigheid dat de reviewende accountant niet mag ingaan op de inhoud van de door hem ingeziene controledossiers, zoals opnieuw geregeld in artikel 12, zesde lid, van de ontwerp Postregeling, blijkt ook duidelijk het ontbreken van de bevoegdheid van het college om zelfstandig kennis te nemen van en nader onderzoek te doen naar de uitvoering van de wettelijke regels door de verlener van de universele postdienst op de elementen die moeten leiden tot de vaststelling van kostengeoriënteerde tarieven door het college. Dat in de toelichting op artikel 14 van de ontwerp Postregeling wordt aangegeven dat het college op grond van artikel 39 van het voorstel voor de Postwet de mogelijkheid heeft om nadere gegevens en inlichtingen te verlangen, doet daar geenszins aan af. Het college hecht er daarom, in het belang van het zo effectief mogelijk kunnen uitoefenen van zijn toezichthoudende taken, sterk aan dat de bevoegdheid om, ongeacht de inhoud van de afgegeven accountantsverklaringen dan wel eventuele peer review resultaten, zelfstandig onderzoek te kunnen doen naar de onderliggende gegevens, feiten en omstandigheden, uitdrukkelijk wordt verankerd in de regelgeving. Op grond hiervan dient in ieder geval het zesde lid van artikel 12 van de ontwerp Postregeling te worden gewijzigd.

Voorstel college

Het college concludeert dat een accountantscontrole en een eventuele peer review niet mag prejudiciëren op de zelfstandige onderzoeksbevoegdheid van het college en de bevoegdheid om zonodig voorschriften te geven aan de verlener van de universele postdienst dan wel de accountant.

Het college pleit er dan ook voor om artikel 12 van de ontwerp Postregeling zodanig te wijzigen dat de hiervoor genoemde samenhang en de voor het college benodigde bevoegdheden en de verplichtingen voor de verlener van de universele postdienst en de accountant(s) alsnog worden geregeld.

Artikel 15

Artikel 15 van de ontwerp Postregeling regelt dat de verlener van de universele postdienst ten behoeve van de vaststelling van de starttarieven aan het college een verklaring van een onafhankelijke, door het college aan te wijzen, accountant overlegt, die betrekking heeft op de controle van de accountant op:

- a. de wijze van de berekening en de vaststelling van de daadwerkelijke kosten, bedoeld in artikel 13;
- b. de wijze van de berekening en de vaststelling van het redelijk rendement, bedoeld in artikel 14.

Het college merkt op dat ook in dit artikel het overleggen van een accountantsverklaring niet de noodzaak wegneemt dat het college in staat moet worden gesteld om zelfstandig gegevens op te kunnen vragen of nader onderzoek te kunnen doen.

Voorts wijst het college ten aanzien van artikel 15, tweede lid, erop dat een accountant de wijze van de berekening en de vaststelling van het redelijk rendement niet kan controleren, en dat een onderneming met gebruikmaking van zijn eigen administratie ook niet kan 'rapporteren' of 'verantwoorden'. Een onderneming maakt een rapportage op basis van de boekhouding (en daar zijn de vermogenskosten niet in geregistreerd) en de accountant controleert deze rapportage. Daarnaast dient een specialist zoals een econometrist met de juiste expertise het redelijk rendement vast te stellen. Een accountant kan wel de door de verlener van de universele postdienst opgestelde kostprijsberekening controleren, waar dan ook de boekwaarde van activa in is opgenomen, door te kijken of die boekwaarde van de activa klopt en of de rekensom correct is. Onder deze controle kan dan ook de berekening van het behaalde rendement vallen.

Voorstel college

Het college pleit er voor om artikel 15 aan te passen en daarin op te nemen dat dit de controle op de berekeningen van de kostprijzen (daadwerkelijke) en het behaalde rendement betreft. De vaststelling als zodanig van het redelijk rendement kan echter niet door de accountant worden gecontroleerd. Naar het oordeel van het college ligt het in de rede om deze taak bij de onafhankelijke toezichthouder neer te leggen.

Deel C: commentaar op de artikelen van de ontwerp Postregeling die betrekking hebben op uitwerking van artikel 25, eerste en tweede lid, van de Postwet (price cap)

Artikel 17, 18 en 19 van het ontwerp Postbesluit geven aan dat het college kan toetsen of voorstellen voor de jaarlijkse aanpassing van tarieven voldoen aan het gestelde in artikel 25, eerste en tweede lid, van het voorstel voor de Postwet. Het college kan binnen week nadere gegevens vragen, waaraan de

verlener van de universele postdienst binnen een week moet voldoen.

Met betrekking tot de procedure merkt het college op dat in het eerste lid van artikel 17 van de ontwerp Postregeling alleen een toetsing of wordt voldaan aan artikel 25, eerste lid onderdeel a, van het voorstel voor de Postwet is opgenomen en geen besluitbevoegdheid voor het college ten aanzien van de tariefwijziging.

Evenmin is in artikel 19 van de ontwerp Postregeling geregeld welke termijnen gelden voor indiening van het voorstel en voor het oordeel van het college, zoals in onderdeel 5.4 onder f en g van het Barp wel het geval is. Dit leidt voor zowel de verlener van de universele postdienst als de toezichthouder tot onzekerheid over de status van de voorgestelde tariefwijziging. Als consequentie hiervan moet het college overgaan tot de toepassing van zijn formele handhavingsinstrumenten als hij vaststelt dat tariefwijzigingen niet voldoen aan artikel 25, eerste lid, onderdeel a, van het voorstel voor de Postwet. Hij wijst er op dat dit tot een verhoging van de met de uitvoering van de postregelgeving gemoeide administratieve lasten kan leiden.

Met betrekking tot de in artikel 17 opgenomen mandjes, vermeld onder a en b, merkt het college op dat de diensten aangetekende poststukken en poststukken met aangegeven waarde in beide mandjes zijn opgenomen. Het college gaat ervan uit dat dit een verschrijving is en dat dit zal worden hersteld.

Met betrekking tot de price cap mist het college nog een aantal essentiële punten. Ten eerste is in de ontwerp Postregeling niet opgenomen hoe lang de price cap periode is. De vaststelling van een periode is enerzijds van belang voor de verlener van de universele postdienst, zodat deze zekerheid heeft gedurende welke periode zij haar tarieven binnen de price cap kan aanpassen en eventuele efficiëntievoordelen kan behouden. Anderzijds is dit van belang voor het waarborgen van de belangen van de afnemers van de universele postdienst dat na afloop van een price cap periode opnieuw getoetst wordt of de tarieven kostengeoriënteerd zijn. Dit laatste hangt dan weer af van de situatie op de postmarkt namelijk of en in welke mate er sprake is van concurrentie op postvervoerdiensten binnen de universele dienst. Deze price cap periode mag dus enerzijds niet te kort zijn maar anderzijds ook niet te lang.

Ten tweede dient in de Postregeling te worden opgenomen wat het aandeel (gewicht) van de in de twee mandjes opgenomen eenheden is, bijvoorbeeld het gewicht op basis van omzetaandeel of volumeaandeel.

Ten derde is met betrekking tot de toegestane procentuele prijsstijging, de consumentenprijsindex, niet aangegeven welk jaar dit betreft. Is dit bijvoorbeeld het jaar voorafgaand aan de prijsstijging of het jaar van de prijsstijging?

Ten slotte wijst het college erop dat in de toelichting bij artikel 18 staat vermeld dat de eerste tariefruimte ontstaat op 1 januari 2009. Op grond hiervan zou de verlener van de universele postdienst op 1 januari 2009 direct een tariefwijziging op grond van de price cap kunnen voorleggen. Het college constateert dat dit haaks staat op de stelling in paragraaf 4 van de algemene toelichting dat het college in 2009 "wederom starttarieven moet bepalen op grond van de daadwerkelijke kosten van de universele postdienst en een genormeerd redelijk rendement". Niet duidelijk is wat op 1 januari 2009

van toepassing zal zijn. Het voorstel van het college ten aanzien van de situatie per 1 januari 2009 staat vermeld in het commentaar onder deel A.

Voorstel college

Het college pleit er voor om de ontwerp Postregeling zodanig aan te passen dat alle hiervoor genoemde essentiële onderdelen voor een price cap daarin zijn opgenomen.

Het college pleit ervoor om in de regelgeving op te nemen dat hij de bevoegdheid heeft om voorstellen tot tariefwijzigingen van de verlener van de universele postdienst goed te keuren om hiermee problemen in de uitvoerbaarheid weg te nemen. Hiervoor is wijziging van artikel 27 van het voorstel tot Postwet nodig.

Voorts pleit het college ervoor om in de ontwerp Postregeling op te nemen dat de verlener van de universele postdienst het college ten minste één maand voor de algemene bekendmaking schriftelijk in kennis stelt van een voorgenomen tariefwijziging en daarbij door de externe accountant van de verlener van de universele postdienst geverifieerde, informatie verstrekt waaruit blijkt dat de wijziging in overeenstemming is met wettelijke vereisten. De verlener van de universele postdienst gaat niet over tot invoering van de voorgenomen tariefwijziging indien het college hem binnen 3 weken na de ontvangst van het voornemen heeft bericht van dat hij de wijziging niet goedkeurt.

Deel D: commentaar op de artikelen van de ontwerp Postregeling die betrekking hebben op de uitwerking van de overige ud-verplichtingen

Artikel 3

Artikel 3 van de ontwerp Postregeling regelt dat als voorwaarde voor de standard overnight service geldt dat in een aangesloten periode van ten hoogste 21 dagen in de maand december losse brieven gefrankeerd met een postzegel op een dienstverleningspunt als bedoeld in artikel 16, zevende lid, van de wet zijn aangeboden en onder welke voorwaarden de verlener van de universele postdienst dat mag doen.

Het college wijst er op dat naar zijn mening artikel 16, zesde lid, van het wetsvoorstel geen basis biedt om een uitzondering op te nemen op het in de wet neergelegde vereiste van de standard overnight service

Voorstel college

Het college begrijpt dat het de bedoeling is om te regelen dat de kerstpost die in de brievenbussen van de verlener van de universele postdienst wordt gedeponeerd, niet meetelt in de verplichting tot standard overnight service. Het college stelt voor om in de ontwerp Postregeling de wijze van vaststellen van de gemiddelde overkomstduur van poststukken (meetsystematiek) die aan de verlener van de universele postdienst zijn aangeboden zodanig te regelen, dat de kerstpost hierin niet zal worden meegenomen. De tekst van het tweede en derde lid van artikel 7 en de toelichting van het Postbesluit daarbij zouden dan eveneens ook moeten worden aangepast. Dit zou dan voor alle losse

brieven met postzegels en postzegelafdrukken (de ontwerp Postregeling spreekt naar de mening van het college ten onrechte alleen van losse brieven gefrankeerd met een postzegel) moeten gelden. Het college verwijst hiervoor ook naar de door hem uitgebrachte uitvoeringstoets op het Postbesluit.

Artikel 4

Bijlage 1 bij artikel 4, eerste lid, van de ontwerp Postregeling regelt o.m. dat op dienstverleningspunten met een volledig assortiment postzegelverkoop wordt aangeboden, terwijl bijlage 2 bij artikel 4, tweede lid, van de ontwerp Postregeling regelt dat op dienstverleningspunten met een nagenoeg volledig assortiment ten minste o.m. postzegelverkoop wordt aangeboden.

Het college heeft er al in zijn uitvoeringstoets op het Postbesluit van 19 oktober 2007² op gewezen dat de waarborging van de universele dienst betrekking heeft op het enkelstukstarief. TNT heeft inmiddels besloten om op de meeste eigen postvestigingen de verkoop van losse postzegels te staken en ook het aanbieden van een losse postzending (met een bedrag lager dan € 1,12) ter frankering bij de eigen postvestiging definitief te weigeren. Gebruikers van de universele postdienst worden als gevolg hiervan verplicht om voor postvervoer van bijvoorbeeld een brief binnen Nederland of een brief naar het buitenland t/m 20 gram, postzegelvellen per 10 stuks af te nemen (respectievelijk 10 maal € 0,44 en 10 maal € 0,72). Het college meent dat dit zich niet verhoudt tot waarborging van de universele dienst tegen enkelstukstarief. Dit klemt temeer nu de verlener van de universele postdienst op grond van het ontwerp Postbesluit de vrijheid heeft om de algemene voorwaarden te wijzigen en op grond daarvan consumenten in de toekomst bijvoorbeeld tot een afname van een grotere hoeveelheid postzegels ineens zou kunnen verplichten. Het college wijst er daarbij op dat in winkels vaak alleen bij de aanschaf van een (wens-)kaart als extra service een enkele postzegel kan worden gekocht.

Het college constateert voorts een aantal omissies in bijlage 1 en 2 bij artikel 4. In beide bijlagen zijn voor de vermelding van de gewichten bij de verschillende poststukken en pakketten steeds de woorden 'ten hoogste' weggelaten. Daarnaast is in bijlage 1 de distributie van aangetekende poststukken op vestigingen met volledig assortiment weggelaten. Het college gaat ervan uit dat voorgaande omissies per abuis hebben plaatsgevonden.

Voorstel college

Het college pleit ervoor om ten aanzien van de waarborging van postvervoer tegen enkelstukstarief de verlener van de universele postdienst te verplichten om in ieder geval het aanbieden van een enkele losse postzending ter frankering te accepteren.

Het college stelt voor om de hiervoor aangegeven omissies in bijlage 1 en 2 te herstellen.

Artikel 9

In artikel 9 van de ontwerp Postregeling is niet opgenomen dat de jaarlijkse rapportage de verantwoording van de verlener van de universele postdienst over de uitvoering van de ud over het

² Kenmerk brief OPTA/IPB/2007202094

voorafgaande jaar moet betreffen. Dit dient in de tekst van dit artikel te worden toegevoegd.

In artikel 9, onder c en g, staat per abuis opgenomen: 'de verantwoording van de bepaling van de meetmethodiek...'. Het college meent dat in deze tekstdelen de woorden '...de bepaling van..' kunnen vervallen omdat het immers de verantwoording van de meetmethodiek betreft. Zie hiervoor ook het huidige Barp.

In artikel 9, onder c, wordt verwezen naar artikel 16, zevende lid en onderdeel b, van de wet. Dit moet volgens het college zijn artikel 16, zevende lid en de onderdelen a en b, van de wet.

Artikel 10

Artikel 10, eerste lid, regelt dat de jaarlijkse rapportage door de verlener van de universele postdienst vergezeld moet gaan van een meting van de kwaliteit van de standard overnight service.

In dit lid is opgenomen dat het een meting per kalenderjaar betreft. Volgens het college zou dit een 'meting over het voorafgaande kalenderjaar' moeten zijn. Het college stelt voor om de tekst van dit artikellid hierop aan te passen.

Het college stelt voor om artikel 10, derde lid, onderdeel a te wijzigen in 'de algehele uitkomsten van de meting' en zo aan te sluiten bij het huidige Barp.

Het college stelt ten slotte vast dat in dit artikel geen specifiek benoemde taak met betrekking tot meting van de kwaliteit van de standard overnight service voor het college is opgenomen zoals in het huidige Barp wel het geval is.

Hoogachtend,

HET COLLEGE VAN DE ONAFHANKELIJKE POST EN TELECOMMUNICATIE AUTORITEIT,
namens het college,

mr. C.A. Fonteijn, voorzitter